

[Freddy Madsen.]

med bebrejdelser for, at tingene ikke var gjort færdige i tide, og det til trods for at de ansatte på centeret og de studerende i centerets første år viste en utrolig entusiasme og offervilje for at få uddannelserne op at stå og for at gennemføre den nødvendige videre planlægning. Staten har fået meget ubetalt overarbejde fra de ansattes side på denne bekostning.

Men lige meget hjalp det, fordi centeret mødte den ene beskæring efter den anden. Udbygningen blev standset, de nødvendige administrative stillinger og lærerstillinger blev ikke bevilget i tide, planlagte uddannelser blev skåret væk i sidste øjeblik med begrundelser af typen: vi har jo hørt ét og andet om Roskilde universitetscenter. Det gjaldt forsøget med integration af uddannelserne af lærere til folkeskolen og til gymnasier og HF. Det gjaldt arbejdsmiljøuddannelsen. Det gjaldt den foreslåede medieuddannelse og en lang række andre uddannelses tilbud, som indgik i forudsætningerne for læreransættelser og indretningen af centeret. Den stadige uro omkring centeret og beskæringen af uddannelsesmulighederne førte til faldende studentertilgang, fordi de studerende naturligt følte sig usikre på, om centeret overhovedet ville få en fremtid. Og lærerne, der havde gjort et stort arbejde med opbygningen af centeret, begyndte at søge væk, fordi arbejdsvilkårene var umulige og ikke tegnede til at blive bedre.

Under dække af at ville styrke en fornuftig udvikling på centeret, under dække af at ville bedre forholdene for de studerende og lærerne og andre ansatte, som havde viljen til at gennemføre uddannelseseksperimentet og bearbejde resultaterne af det, så det kunne komme uddannelsesplanlægningen og samfundet som helhed til gode, har borgerlige politikere igen og igen forværret situationen for centeret og selv skabt de reaktioner af uro og utryghed, som er blevet anledning til nye beskæringer og nye indgreb. Sidst skete det med nedsættelsen af de tre faglige udvalg til reorganiseringen af centerets basisuddannelse. De tre udvalgs indstillinger, som på en række punkter blot bekræftede reorganiseringsforsøget, som var i gang på centeret forud for nedsættelsen af udvalgene, blev i direktoratet for de videregående uddannelser omsat i en bekendtgørelse, som

på afgørende måder forandrede indstillingerne til bestemmelser om stramminger i studieforløb og prøveformer, og som vidnede om grundlæggende ukendskab hos direktoratet til den måde, uddannelserne kan styres på gennem fastsættelse af regler.

Den uro, som så opstod på centeret, dels på grund af den sendrægtige sagsbehandling i direktoratet, der som bekendt medførte, at uddannelsesbekendtgørelsen først blev gjort færdig efter, at undervisningen var begyndt, dels på grund af de stramminger og ændringer, der var indført i bekendtgørelserne i forhold til de faglige udvalgs indstillinger, blev af højrepartierne med støtte fra socialdemokratiet og de radikale benyttet til endnu et overgreb på universiteternes selvstyre gennem særloven om RUC i 1975 og indsættelsen af det eksterne rektorat i 1976.

Centeret prøvede under alt dette trods alt at gennemføre undervisningen normalt og at fuldføre en række foranstaltninger, som skulle sikre en fornuftig udvikling, herunder planlægning og vedtagelse af institutter og fastlæggelse af en ny studienævnstruktur, der skulle sikre en bedre styring af de enkelte uddannelser og fag på grundlag af nøje kendskab til forholdene i disse uddannelser og fag. Indsættelsen af det eksterne rektorat og den langsommelige sagsbehandling i direktoratet for de videregående uddannelser har forsinket gennemførelsen af disse foranstaltninger i ét år.

Studenteraktionerne på RUC omkring overgangsordningen er endnu et eksempel på reaktioner imod uigennemtænkte foranstaltninger. Uroen og demonstrationerne kunne helt have været undgået, hvis det eksterne rektorat i januar og februar havde haft bedre kontakt med de studerende og lærerne på centeret, og hvis de havde vist større vilje til at lytte til de råd, som de fik. Skadevirkningerne af disse fejl kunne igen have været mindre, hvis undervisningsministeren efter råd af de eksterne rektorer ikke havde mistet besindelsen og dekretet en bortvisning af de aktionerende studerende, oven i købet på et mere end tvivlsomt retsgrundlag.

I reaktionerne fra studentside har der selvfølgelig også været mindre grupper, der ønsker en konfrontationspolitik uden hensyn til de konkrete resultater. Det er ikke